

A detailed illustration of a medieval street at night, covered in snow. The street is paved with cobblestones and lined with half-timbered houses. A single window in the center house is brightly lit, casting a warm glow on the snow. A full moon hangs in the dark, starry sky. The overall atmosphere is quiet and magical.

הַצָּמָא וְהַמְּלָאָה: סוּדוֹ נֶשֶׁל רַבִּי חַיִּים מוּלְוֶז'יִן

סִיפּוּר מִפְּלָא עַל
אַהֲבַת ה', מְסִירַת נַפֶּשׁ,
וְכַחַה נֶשֶׁל הַמֶּלֶךְ "אַמֵּן".

מִי הָיָה רַבִּי חַיִּים?

- לִפְנֵי שָׁנִים רַבּוֹת בְּרוּסְיָה
הַקְרָה, חֵי צַדִּיק עָצוּם – רַבִּי
חַיִּים מִיוּלּוֹז'יִן.
- הוּא הֵקִים אֶת הַיְּשִׁיבָה הַכִּי
גְּדוֹלָה בְּעוֹלָם!
- יוֹתֵר מִהַכֹּל, הוּא פָּנְשׁוּט אָהֵב
ה' בְּכָל לֵבּוֹ. כָּל מִצְוָה עֲשֵׂתָהּ
אוֹתוֹ הֵכִי מְאֹנֶשׁר בְּעוֹלָם.

ליל חירף קר בבית המדרש

בְּחוּץ:

סְעָרָה וְשֶׁלֶג! קָפוּא מְאֹד!
הַשָּׁעָה הִיא חֲצוֹת הַלַּיְלָה
וְכֻלָּם יְשָׁנִים.

בְּפְנִים:

חֵם שֶׁל תּוֹרָה. רַק רַבֵּי חַיִּים
נִשְׁאָר עַר, לוֹמֵד מִתּוֹק אֲהָבָה.
אֲהָבָה.

הגרון יבש... חיבים לשתות!

פתאום, אחרי שעות של למוד קולי,
רבי חיים מרגיש צמא אדיר.

גם לכם קרה ששיחקתם מחננים
והרגשתם שאתם ממש חיבים מים
הרגעי? כך הרגיש הרב!

הַכָּנָה לַבִּרְכָּה

הוא מוזג את המים...
(בְּלוּפ... בְּלוּפ... בְּלוּפ...)

הוא אוֹחֵז בַּכּוֹס הַקָּרָה בְּיָדוֹ הַיְמָנִית. הוא מַכִּין אֶת עֵצְמוֹ לַבִּרְכָּה אֶת
ה' בְּשִׁמְחָה. וְאִזּוֹ... הוא נֶעְצָר! לָמָּה?

אין פֿה אַף אָהד!

רבי חיים מסתכל ימינה, מסתכל שמאלה.
החדר ריק!

הקבלה של הרב: מעולם הוא לא
בירך ברכה, אם אין בחדר יהודי אחר
שיענה לו מיד בקול רם: "אמן!"

מכתב לשמים חיב בול!

1. הַבְּרָכָה: מִתְּנָה
שְׁאַנְחֵנוּ שׁוֹלְחִים לָהּ.

2. הָאֱמֶן: מְשַׁמְעוֹתוֹ "אֱמֶת!"
הוּא הַבּוֹל שֶׁל הַמִּכְתָּב.

3. הַשְּׁמִים: יַחַד, הֵם טָסִים
לַשְּׁמִים מַרְעִישִׁים עוֹלָמוֹת!

רַבִּי חַיִּים רָצָה מִצָּוָה שְׁלֵמָה לָהּ.

הַמְּבָחַן הַגָּדוֹל שֶׁל הַצַּדִּיק

הַגּוֹף צוֹעֵק: "אֲנִי
צָמָא! תְּשִׁתָּה כִּבָּר!"

הַנְּשָׁמָה אוֹמֶרֶת: "לֹא
אוֹתָר עַל כְּבוֹדוֹ שֶׁל ה'!
אֲחֻכָּה עַד שֶׁמִּשְׁהוּ יָבוֹא."

עָבְרוּ 10 דְּקוּת... 30 דְּקוּת... וְהַצָּמָא מִתְחַזֵּק.

ופתאום... בשקט הגדול...

חריק... קליק!

דלת העץ הכבדה נפתחת באיטיות מתוך החשך.
רבי חיים עוצר את נשימתו. מי זה בא בשלג באמצע הלילה?

אורח בַּחצוֹת הַלַּיְלָה

בַּפְתַּח עֶמֶד בַּחֹר יְשִׁיבָה עֲדִין.
פָּנָיו הֶאֱירוּ בְּאוֹר מְיוֹחָד.
רַבִּי חַיִּים שָׁמַח מְאוֹד! הוּא
הָרָא קָרָא אֵלָיו מִיָּד:

"שָׁלוֹם עָלֶיךָ בְּנִי! אַתָּה
אַתָּה מִמָּשׁ שְׁלִיחַ מִן הַשָּׁמַיִם.
תּוֹכַל לַעֲנוֹת לִי אָמֵן?"
*(הַבַּחֹר חִיָּה וְהַנֶּהֱן)

עָבְרוּ 10 דְּקוֹת... 30 דְּקוֹת... וְהַצָּמָא מִתְחַזֵּק.

מִלָּה בְּמִלָּה, כִּמוֹ יְהוֹמִים

רַבִּי חַיִּים אָחִיז אֶת הַכּוֹס
בְּהִתְרַגְּשׁוֹת וּבִירֵךְ בְּקוֹל רָם וְשִׁמְחָה:

בָּרוּךְ אַתָּה ה'...
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם...
שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבָּרוֹ!

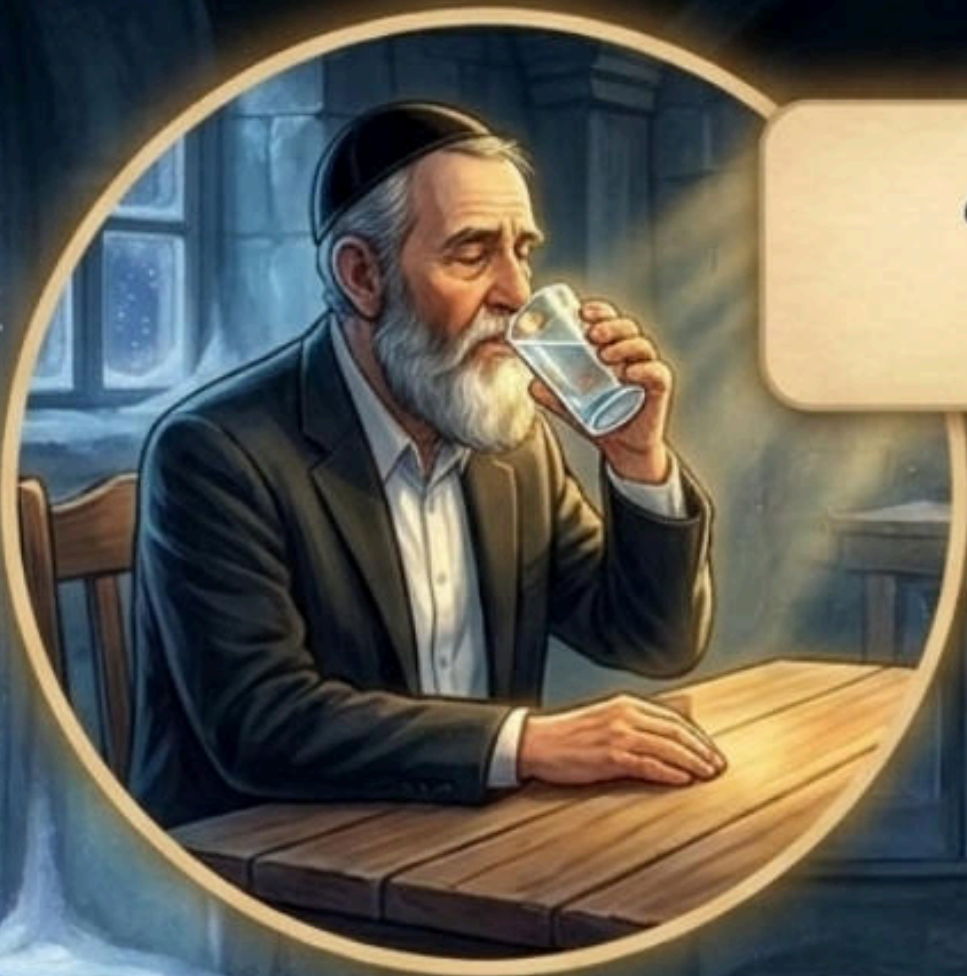
קול צלול שפּרַעֵיד אֶת הַלֵּב

וּמִיד נִשְׁמַע קוֹלוֹ שֶׁל הַבַּחּוֹר
מִהֲדֵיד בַּחֲדָר, קוֹל טָהוֹר שֶׁלֹּא
נִשְׁמַע כְּמוֹהוּ מֵעוֹלָם:

א-מ-ן!

הַ"אֱמֹן" הַזֶּה בִּקֵּעַ אֶת הָרְקִיעִים וְעָלָה יָשָׁר לַשָּׁמַיִם.

לֹאן נַעֲלָם הָאוֹרֶחַ?

רַבִּי חַיִּים שָׁתָה סוּף סוּף,
וְהַמֵּים הֵשִׁיבוּ אֶת כָּחוֹ.

נִשְׁמָל הֵח...
לְתַדְהֶמְתּוֹ – הַחֶדֶר הֲיָה רֵיק לְגַמְרִי!

חידת המלאך: 3 ראיות

1. הדלת!

נעולה מבפנים!
אף אחד לא פתח.

2. הרצפה!

יבשה לגמרי!
אין סימנים של מגפים.

3. בחוץ!

השלג חלק. אין
עקבות רגלים כלל!

המסקנה: זה לא היה בן אדם רגיל...

סודו של רבי חיים (מלאך מן השמים!)

באותו רגע הבין רבי חיים: ה' ראה איך הצדיק מתאפק רק כדי שמישהו יענה לו 'אמן'. לכן, בורא העולם שלח מלאך מיוחד רק כדי לענות לברכה שלו! ה' אוהב את הברכות שלנו!

אבל... איפה זה פוגש אותנו מחר בבקר?

וּמָה אֶתְנוּ? הָרָעב בַּהֶפְסָקָה...

הַרְבֵּה פְּעָמִים, הִבָּטַן שָׁלְנוּ מִקִּרְקָרָת!
מִמֶּנּוּ רוֹצִים אֶת הַכָּרִיךְ אוֹ לְשִׁתּוֹת מִהִבָּרָז.

לְפַעֲמִים אֲנַחְנוּ "בּוֹלְעִים" אֶת
הַבָּרָכָה בְּנִשְׁקָט, מִהָר-מִהָר
(בְּרוֹכֵשִׁים-נִשְׁהַכֵּל...) וְאוֹכְלִים.
אֵף חֵבֶר לֹא נִשְׁמַע, וְאֵף אֶחָד
אֶחָד לֹא עוֹנֶה "אָמֵן".

"רַכַּבַּת הָאֲמָנִים" – הַמְּשִׁימָה שְׁלָכֶם לְמַחֵר!

1. עוֹצְרִים! הַחֲזִיקוּ אֶת הָאֵפֶל בְּיָד. תַּחֲשֹׁבוּ עַל מְלָאָה.

2. חֲפֹשׁוּ חֵבֶר! אַל תִּבְרְכוּ לְבַד.

3. בְּרָכוּ בְּקוֹל! לֹאט וּבִשְׂמֻחָה.

4. חֲכוּ ל"אֲמֹן"! תִּנּוּ לַחֵבֶר לַעֲנוֹת.

הַרְוַחְתֶּם 2 מְצֻאוֹת: גַּם לָכֶם, וְגַם זְכִיתֶם אֶת הַחֵבֶר!

מְלָה קִטְנָה, כַּח עָצוּם!

- כָּל בְּרָכָה שֶׁלָּכֶם עִם כּוֹוֶנָה מְאִירָה אֶת הָעוֹלָם.
- כָּל "אֱמֵן" מְגִיעַ יֵשֶׁר אֶל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבוֹנֵה מַלְאָכִים.

אֱמֵן

עַל יְדֵי בְּרָכוֹת אֲנַחְנוּ מִרְאִים לָהּ כִּמָּה זְמַנָּה אוֹנֵט
אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתוֹ! תִּגִּידוּ אֱמֵן מִכָּל הַלֵּב!